

Kr., siden den 5. Oktober i Fjor har haft liggende et Regeringsforslag om en Ændring af den mellemkommunale Beskatning, hvorved man netop i ret væsentlig Grad vil raade Bod paa det Misforhold, der er mellem disse Landdistrikter og deres Nabo-Købstadkommuner. Dette Lovforslag blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister i Landstinget den 5. Oktober 1915. Af den Beretning, Rigsdagens Bureau har tilstillet Tingets Medlemmer, fremgaar det, at Udvalg om Sagen blev nedsat i Landstinget den 15. Oktober 1915. I Dag skriver vi den 17. Maj 1916, men endnu har vi ikke hørt en Smule fra dette Udvalg og det til Trods for, at Købstadforeningen og en hel Række andre kommunalt interesserede Foreninger og Institutioner Gang paa Gang har banket paa Landstingets Dør og bedt om at faa denne Sag fremmet. Nu synes jeg, at naar det ærede Medlem fra Ringkøbing her giver Anvisninger paa, hvorledes man kan komme Kommuner til Hjælp, kunde han gerne rette en kraftig Opfordring til sine Partifæller i det andet høje Ting, — der jo dog sammen med de Radikale og Socialdemokraterne udgør Flertallet, saa at hvis de vil arbejde sammen for gode demokratiske Reforme, kan de føre dem igennem, — om at fremme denne Sag. Jeg nærer ikke stor Tillid til, at det vil ske, thi det, som foregaar her, er en ny Understregen af, hvad vi allerede blev bekendt med ved Behandlingen af selve Finanslovsforslaget, nemlig at der skal indføres en Art Landstingsparlamentarisme her i Landet; i alt Fald saa længe Venstre ikke er Flertal i Folketinget, men det sammen med Højre er Flertal i det andet høje Ting, skal det være Landstinget, der regerer. Det maa jo være de Herrer's Mening. Jeg kan ikke begribe, at et Parti, der i over en Menneskealder har ført en politisk Kamp her i vort Land for Folketingets Overherredømme, for to Bevillingers Skyld paa henholdsvis 4,000 og 8,000 Kr. kan kuldkaaste hele sin hidtidige Politik. Det historiske Venstre kæmpede for Folketingets Overherredømme; det er, synes jeg, i allerhøjeste Grad beklageligt, at Venstre ogsaa paa dette Punkt ganske har brudt med sin Fortid.

Jeg vil rette en Tak til de Medlemmer af Tinget, der har taget Hensyn til saavel Indlemmelseskommissionens som Ministerens Henvendelser til Rigsdagen og stemt for de af Folketingets Finansudvalgs Flertal tiltraadte Forslag. Jeg vil ogsaa takke de to ærede Medlemmer af Venstre her i

Tinget, som indenfor Kommissionen har givet Forslagene deres Tilslutning, Jeg beklager naturligvis, at de ikke har været i Stand til ogsaa i det andet Ting at sikre deres Partifællers Tilslutning til Sagens Gennemførelse. Men særlig vil jeg takke den højtærede Indenrigsminister for de Udtalelser, han nys fremsatte vedrørende Muligheden af paa anden Maade at komme de to nødlidende Kommuner til Hjælp. Saa vidt jeg forstod, vilde han ad den Vej kunne skaffe Kommunerne en Hjælp, som i væsentlig Grad bliver ligesaa god eller i Virkeligheden kommer til at dreje sig om et lignende Beløb som det, der her har været foreslaaet og vedtaget i Folketinget. Og i Haab om, at han maa have Held til at realisere denne Tanke, kan jeg afstaa fra at stemme mod den Indstilling, som her foreligger fra Finansudvalget; thi i modsat Fald havde jeg selvfølgelig været fristet dertil.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) beklagede den Indstilling, der foreligger, eller rettere den Afgørelse, der har fundet Sted oppe i Landstinget, og sagde, at han gik med til Indstillingen, men var ikke enig i den Afgørelse, der havde fundet Sted. Venstre gaar med til Indstillingen; thi vi er enige i den Afgørelse, som har fundet Sted med Hensyn til de to Kommuner, der her er Tale om. Det ærede Medlem sagde, at hvis han kunde have faaet Støtte fra anden Side, vilde han have haft Lovforslaget sendt tilbage til det andet Ting og i Fællesudvalg. Da nu Venstre er enig i det, der er sket, har det ærede Medlem jo ikke kunnet ventet Støtte fra vor Side til saadant et Skridt. Hans Beklagelse maa derfor gælde hans radikale Venner, som ikke har villet støtte ham i at føre Sagen tilbage til det andet Ting. Det ærede Medlem sagde, at ved den Lejlighed kunde et andet Stridsspørgsmaal, nemlig om Tilskuddet til Københavns Kommune, ogsaa være blevet afgjort. Men det ærede Medlem maa erindre, at det er ikke noget Stridsspørgsmaal mellem Tingene. Dette Spørgsmaal om et forøget Tilskud til Københavns Kommune, saaledes som Socialdemokraterne har foreslaaet, er jo forkastet i begge Ting, og saa kan det ikke blive Stridsspørgsmaal mere, det vilde neppe kunne blive taget op ved den Lejlighed.

Den sidste ærede Taler (Andreasen) mente, at her var vi inde paa Landstingsparlamentarisme, og talte om Venstres Stilling hertil. Det skal jeg ikke opholde mig